

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/266/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220355
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6713220355.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: Stavebné bytové družstvo Zvolen, Nogradyho 1455/24, 960 01 Zvolen, IČO: 00 222 054, právne zastúpený: Tomáš Kohút, advokátska kancelária, s. r. o., Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, proti žalovanej: L. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y.. O. XXX, XXX XX T., občan SR, zaplatenie sumy 1.635,87 € s prísl., takto

rozhodol:

I/

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.379,27 €, poplatok z omeškania vo výške 522,88 €, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 106,73 € od 30. 01. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II/

V časti o zaplatenie poplatku z omeškania v sume 313,97 € sa konanie z a s t a v u - j e .

III/

Vo zvyšnej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

IV/

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok - doplatok v sume 48,00 € v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V/

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 138,99 € na náhradu súdneho poplatku, to všetko v lehote do 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajšom súde dňa 28. 11. 2013 žalobu, v ktorej žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu celkovú čiastku 1.465,49 €, poplatok z omeškania vyčíslený ku dňu 31. 10. 2013 vo výške 170,38 € a poplatok z omeškania vo výške 0,5 promile zo žalovanej sumy za každý deň omeškania od 01. 11. 2013 až do zaplatenia. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a náklady právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná je nájomníčkou družstevného bytu a je povinná uhrádzať mesačne 236,27 € ako nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu. Keďže si túto povinnosť neplnila, ku dňu 31. 10. 2013 jej dlh činí 2.202,13 €, z ktorej čiastky však časť bola uplatnená v inom súdnom konaní pred tunajším súdom vo výške 566,26 € (č. k. 20Ro 264/2012).

Súd vo veci rozhodol dňa 18. 03. 2014 platobným rozkazom č. k. 11Ro 294/2013 tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Keďže sa žalovanej nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, súd uznesením zo dňa 03. 06. 2015 vydaný platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil.

Pred začatím pojednávania dňa 08. 12. 2015 predložil žalobca písomnú zmenu žaloby, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu celkovú čiastku 3.274,39 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.437,09 € od 29. 11. 2013 do zaplattenia a nahradil mu trovy konania. Návrh na pripustenie zmeny petitu odôvodnil tým, že podľa pôvodnej žaloby dlh žalovanej k 31. 10. 2013 činil 1.635,87 € s príslušenstvom, ktorý dlh pozostával z neuhradených preddavkov do fondu prevádzky údržby a opráv na služby a plnenia poskytované s užívaním bytu a poplatku za výkon správy v celkovej čiastke 1.465,49 € a zo zmluvnej pokuty vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania vo výške 170,38 €. Ku dňu 31. 03. 2015 bolo vykonané vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu a celkový dlh žalovanej k 31. 03. 2015 činí 3.274,39 €, ktorá pozostáva z neuhradených preddavkov a poplatku za výkon správy vo výške 2.437,09 €, zmluvnej pokuty vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania, t. j. 836,85 €, poplatky za poštovné za dve upomienky 0,45 €. V súlade s navrhovaným petitom súd pripustil zmenu žaloby uznesením č. k. 18C 266/2015-45 zo dňa 17. 12. 2015.

Písomným podaním zo dňa 17. 02. 2016 vzal žalobca žalobu v časti o sumu 313,97 € späť s tým, že táto časť má predstavovať nezaplattené poplatky z omeškania za obdobie od 01. 09. 2014 do 31. 03. 2015. Žiadal, aby súd zaviazal žalovanú, zaplatiť mu celkovú čiastku 2.960,42 € a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 56,32 € od 01. 10. 2014 do zaplattenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 56,32 € od 01. 11. 2014 do zaplattenia, zo sumy 56,32 € od 01. 12. 2014 do zaplattenia, zo sumy 56,32 € od 01. 01. 2015 do zaplattenia, zo sumy 53,99 € od 01. 02. 2015 do zaplattenia, zo sumy 53,99 € od 01. 03. 2015 do zaplattenia a zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Uvedenú zmenu odôvodnil tým, že celkový dlh odporkyne od 01. 01. 2013 do 31. 03. 2015 činí 2.960,42 €. Uvedený dlh pozostáva z čiastky 2.330,36 € ako neuhradené nájomné s pozn., že pri predchádzajúcej zmene petitu bola táto čiastka nesprávne označená ako preddavky do fondu prevádzky opráv, údržby, služby a poplatok za výkon správy, pretože v tom období žalovaná nebola vlastníčkou predmetného bytu a mala povinnosť uhrádzať výlučne nájomné a nie preddavky. Čiastka 106,73 € činí bezdôvodné obohatenie odo dňa nasledujúceho po skončení nájomného vzťahu s odporkyňou, t. j. od 01. 09. 2014 do 31. 03. 2015, kedy žalobca prestal byť vlastníkom bytu. Úroky z omeškania si žalobca uplatňuje z neuhradených platieb súvisiacich s užívaním bytu po zohľadnení čiastkových úhrad žalovanou na bezdôvodnom obohatení, t. j. platby, ktoré mali byť žalobcovi zasielané od 01. 09. 2014 do 31. 03. 2015. Ďalej bol vyčíslený poplatok z omeškania vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania do 31. 08. 2014 v celkovej sume 522,88 € v predloženej analýze nazvané ako penále a poplatky za poštovné - za dve upomienky v celkovej výške 0,45 €. Žalobca ďalej poukázal na to, že medzi účastníkmi konania došlo k zániku nájomnej zmluvy uplynutím 3 mesačnej výpovednej lehoty, nakoľko žalovanej bola doručená výpoveď zo dňa 28. 03. 2014. Žalovaná výpoveď neprevzala, avšak s poukazom na dátum vrátenia zásielky a postup podľa § 710 ods.3 OZ v spojení s § 46 ods.2 O. s. p., nájomný vzťah medzi účastníkmi konania skončil k 01. 09. 2014. Následne žalovaná užívala byt bez platne uzavretej nájomnej zmluvy, preto žalobcovi patrí právo z titulu bezdôvodného obohatenia. Z uvedenej sumy si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania. Pokiaľ ide o výzvu súdu na preukázanie dokladu o dohode o zmluvnej pokute, žalobca uvádza, že disponuje jedine nájomnou zmluvou, ktorú súdu doložil. Na vysvetlenie žalobca uvádza, že pôvodne určený poplatok z omeškania vo výške 0,5 promile za každý deň omeškania bol len nesprávne označený ako zmluvná pokuta v dôsledku chyby v písaní. Zároveň žalobca poukázal na to, že na základe vykonania dobrovoľnej dražby predmetný byt prešiel do vlastníctva tretej osoby, kedy žalobca prestal byť vlastníkom bytu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 15. 03. 2016 a to bez prítomnosti účastníkov konania. Žalobca bol na konanie riadne a včas predvolaný prostredníctvom právneho zástupcu, svoju neúčasť ospravedlnil e-mailovým podaním z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol, aby súd vo veci konal v jeho neprítomnosti. Pokiaľ ide o žalovanú, súdne zásielky adresované žalovanej na adresu jej trvalého bydliska sa pravidelne vrátili súdu ako nevyzdvihnuté. Šetrením polície (čl. 24) bolo zistené, že žalovaná je ležiacou osobou, ktorá z bytu nevychádza a býva s ňou spolu syn U. Q., ktorý však byt neotvára aj keď je doma z dôvodu, aby mu nebolo možné doručovať písomnosti. Súd preto považoval písomnosti adresované žalovanej za doručené v súlade s ustanovením § 47 ods.2 O. s. p. a konštatoval, že žalovaná prevzala predvolanie na pojednávanie náhradným spôsobom dňa 24. 02. 2016, t. j. riadne a včas. Žalovaná svoju neúčasť neospravedlnila, ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Tým boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods.2 O. s. p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Žalovanej bol na základe Dohody o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 11. 12. 1985 podľa rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa 24. 10. 1985 odovzdaný dňom 01. 11. 1985 do osobného užívania byt č. X v T. Č.. F.. XXX. V zmysle čl. 6 bod 1 Dohody, je užívateľ družstevného bytu povinný platiť úhradu za užívanie bytu a to mesačne pozadu najneskôr do 5-teho dňa nasledujúceho mesiaca. Podľa bodu 2, úhrada za služby poskytovaných spolu s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí spolu s úhradou za užívanie bytu. Podľa bodu 3, ak nezaplatí užívateľ bytu úhradu za užívanie bytu a za služby spojené s jeho užívaním do 5-tich dní po jej zročnosti, je povinný zaplatiť družstvu poplatok z omeškania. Podľa bodu 4 je preddavok zúčtovateľný po uplynutí kalendárneho roka a určuje ho predstavenstvo s ohľadom na skutočné náklady v predchádzajúcom roku, ako aj na predpokladané náklady v nastávajúcom roku. Podľa čl. 7, bod 1, úhrada za užívanie bytu a za poskytované služby pozostáva z ročnej splátky dlhodobého investičného úveru, z príspevku do fondu na financovanie opráv, údržby a investícií, z príspevku na ústrednú správu družstva, na správu a prevádzku domu, poistné, podiel nákladov na poskytovaní služieb, príspevok na úhradu prípadného schodku a pomernej časti ostatných nákladov na správu. V tom čase bola dohoda na úhradu za užívanie bytu v sume 213,-- Kčs, preddavok za služby spojené s užívaním bytu 260,-- Kčs mesačne, ďalej bol rukou dopísaný údaj 473 preškrtnutý a 468. Družstvo bolo povinné užívateľovi písomne oznámiť zúčtovanie úhrady za užívanie bytu a za služby v uplynulom roku súčasne s predpisom preddavku na nastávajúci rok do 3 mesiacov po skončení zúčtovacieho obdobia.

Žalobca zaslal žalovanej výpoveď z nájmu bytu zo dňa 28. 03. 2014 podľa § 711 ods.1 písm. d/ Občianskeho zákonníka a s poukazom na čl. 56, bod 1 Stanov SBD účinných k 01. 04. 2014. Žalobca vo výpovedi uviedol, že žalovaná dlží na nájmomnom a úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu celkovú čiastku 2.292,48 € s tým, že dlh na nájmomnom a úhradách je k 01. 01. 2013 vo výške 566,26 € a ďalej neuhradené vyúčtované a platby nájmomného. Žalovaná bola upozornená, že výpovedná lehota je 3 mesiace a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená. Uplynutím výpovednej lehoty nájom bytu končí a je povinná byť vypratať a odovzdať ho vlastníkovi, t. j. žalobcovi. Žalobca zároveň doložil adresovanú zásielku do vlastných rúk žalovanej, ktorá sa mu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 05. 05. 2014.

Žalobca súdu doložil notársku zápisnicu zo dňa 01. 04. 2015 N 54/15, Nz 11169/2015, NCRIs 11450/2015, ktorou bolo osvedčené vykonanie dobrovoľnej dražby, predmetom ktorej bol byt č. X vo vchode č. X na ulici Y.. O. Q. T., bytový dom č. súp. XXX, ktorého vlastníkom je žalobca. Podľa zápisnice, udelením príklepu licitátora sa vydražiteľom stal účastník dražby s poradovým číslom 2.

Podľa predloženej analýzy platieb za obdobie od 01. 01. 2012 do 31. 10. 2013 (čl. 4) súd konštatuje, že k 01. 01. 2012 bol na účte žalovanej evidovaný nedoplatok vo výške -512,60 € a k 31. 12. 2012 nedoplatok vo výške - 566,26 €. V tomto období bol žalovanej určený mesačný predpis za január 2012 vo výške 170,48 € a následne za obdobie 2 až 12/2012 vo výške 170,66 €. Žalovaná uhradila za január a február platbu po 144,90 € a následne od marca do decembra 2012 uhrádzala pravidelne po 170,66 € mesačne. Na účte označené ako „penále“ k 01. 01. 2012 bol evidovaný nedoplatok - 0,09 € a následne k 31. 10. 2013 nedoplatok v celkovej výške - 170,38 €. V analýze platieb za obdobie od 01. 01. 2013 do 31. 03. 2015 (čl. 40, 41) vyplýva, že k 01. 01. 2013 v časti „nájmomné“ bol evidovaný nedoplatok k 01. 01. 2013 vo výške - 566,26 € a k 31. 12. 2013 vo výške - 2.162,97 €. Mesačný predpis za obdobie 1 až 5/2013 bol žalovanej určený vo výške 170,66 €, následne za obdobie 6 až 12/2013 vo výške 236,27 €. Okrem toho bola žalovaná povinná zaplatiť dňa 09. 01. 2013 na vyúčtovaní čiastky 333,58 €, 12,34 €, 59,33 € a na vyúčtovaní zo dňa 25. 06. 2013 čiastku 730,48 €. Žalovaná uhrádzala za obdobie 1 až 12/2013 pravidelne splátky po 170,66 € mesačne, iné platby nevykonala. Za obdobie roku 2014 k 31. 12. 2014 bol evidovaný nedoplatok - 3.066,03 €, žalovanej bol určený mesačný predpis za obdobie 1 až 5/2014 vo výške 236,27 €, za obdobie 6, 7/2014 vo výške 224,65 €, za obdobie 8 až 12/2014 vo výške 226,98 €. Okrem toho bol žalovanej predpísaný nedoplatok z vyúčtovania zo dňa 23. 06. 2014 vo výške - 178,17 € a 2x poštovné za upomienku po 0,45 €. Žalovaná za obdobie 1 až 12/2014 pravidelne uhrádzala mesačne po 170,66 €, okrem toho jej boli zaúčtované 3x zásielky za poštovné po 1,50 €. K 23. 03. 2015 bol vyúčtovaný celkový nedoplatok vo výške -3.003,35 €, pričom žalovaná mala mesačný predpis za obdobie 1, 2/2015 po 224,65 € a úhrady na strane žalovanej boli evidované za obdobie 1 až 3/2015 po 170,66 € mesačne. V časti účtu „penále“ bolo k 31. 12. 2013 evidované - 231,98 €, k 31. 12. 2014 - 698,34 € a k 31. 03. 2015 - 836,85 €. Na poštovnom je evidovaný nedoplatok - 0,45 € k 31. 03. 2015 - poštovné za upomienku.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen č. k. 7C 171/2014 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 12. 10. 2015 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi čiastku 566,26 € spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile denne z dlžnej sumy od 01. 12. 2012 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania. Uvedený dlh bol vyčíslený k 30. 11. 2012.

Podľa § 153 Občianskeho zákonníka (úč. do 31.12.1991), štátne, družstevné a iné socialistické organizácie prenechávajú byty občanom do osobného užívania bez určenia doby užívania, a to za úhradu, ak nie je právnym predpisom ustanovené inak.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho zákonníka (úč. do 31.12.1991), rozhodnutím o pridelení bytu vydaným miestnym národným výborom alebo iným orgánom príslušným podľa predpisov o hospodárení s bytmi alebo inými skutočnosťami ustanovenými týmto zákonom vznikne občanovi právo, aby s ním organizácia uzavrela dohodu o odovzdaní a prevzatí bytu.

Podľa § 155 ods. 1 Občianskeho zákonníka (úč. do 31.12.1991), právo užívať byt vznikne dohodou o odovzdaní a prevzatí bytu dojednanou medzi organizáciou a občanom. Podľa ods. 2, o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu sa spíše zápisnica, ktorú podpíše ten, kto konal za organizáciu, a občan, ktorý s organizáciou dohodu uzavrel. V zápisnici musia byť najmä uvedené rozhodnutie o pridelení bytu, predmet a rozsah práva užívať byt včítane jeho príslušenstva, určená výška úhrady za užívanie a za služby, prípadne uvedený spôsob určenia úhrady, a popísaný stav bytu. Organizácia je povinná vydať občanovi odpis zápisnice.

Podľa § 871 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení zákona č. 509/1991 Zb. úč. od 1.1.1992), právo osobného užívania bytu a právo užívania iných obytných miestností a miestností neslúžiacich na bývanie vzniknuté podľa doterajších predpisov, ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa mení dňom účinnosti tohto zákona na nájom. Spoločné užívanie bytu a spoločné užívanie bytu manželmi sa mení na spoločný nájom.

Podľa § 671 ods.1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

Podľa § 696 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanovuje osobitný právny predpis. Podľa ods. 2, úhrada za plnenia poskytované s užívaním bytu alebo preddavok na ne sa platí s nájomným, ak sa účastníci nedohodnú alebo právny predpis neustanovuje inak.

Podľa § 697 Občianskeho zákonníka, ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu do piatich dní po jej splatnosti, je povinný zaplatiť prenajímateľovi poplatok z omeškania.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods.2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 4 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. Poplatok z omeškania je za každý deň omeškania 0,5 promile dlžnej sumy, najmenej však 0,83 eura za každý i začatý mesiac omeškania.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky za obdobie od 10. 09. 2014 do 15. 03. 2015 bola 0,05 % .

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd konštatuje, že žaloba žalobcu nebola v celom rozsahu dôvodná. Je nepochybné, že ku dňu podania žaloby medzi účastníkmi konania platne trval nájomný vzťah, na základe ktorého bola žalovaná povinná uhrádzať nájomné a poplatky za služby spojené s užívaním bytu v súlade s platnou nájomnou zmluvou, a v súlade s mesačným predpisom určeným žalobcom. V priebehu konania žalobca na výzvu súdu zdokladoval, že medzi účastníkmi došlo k ukončeniu nájomného vzťahu a to výpoveďou zo dňa 28. 03. 2014, kedy výpovedná lehota uplynula 31. 08. 2014, k uvedenému dátumu došlo k zániku nájomného vzťahu medzi účastníkmi konania. Ďalej bolo nepochybné, že žalobkyňa naďalej užívala predmetný byt a preto si žalobca až do zániku jeho vlastníctva, ktorý preukázal zápisnicou o dobrovoľnej dražbe, t. j. do 01. 04. 2015 uplatňoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd hneď na začiatku musí konštatovať, že žalobca po začatí konania dodatočnými zmenami a doplneniami žaloby spôsobil značnú zmätočnosť predmetu sporu, kedy podľa prvotnej žaloby si uplatňoval vyčíslený nedoplatok, na ktorom však bola zarátaná aj časť vo výške 566,26 € spolu s príslušenstvom, priznaná už právoplatným rozsudkom. V ďalších zmenách však žalobca neidentifikoval, či v takto upravených istinách túto čiastku zohľadnil alebo nie. Z postupne predložených analýz platieb však súd konštatuje, že predložené analýzy zahŕňajú celkový nedoplatok žalovanej, t. j. aj zohľadnenie nedoplatku vzniknutého za rok 2012. Súd potom vychádzal z toho, že pokiaľ evidovaný zostatok k 01. 01. 2013 bol - 566,26 €, tento nedoplatok zodpovedá sume už priznanej rozsudkom tunajšieho súdu 7C 171/2014. Podľa predloženej analýzy platieb, ku dňu zániku nájmu, t. j. k 31. 08. 2014 je evidovaný nedoplatok vo výške -2.838,80 € a po zarátaní už priznanej čiastky (566,26 €) potom celkový nedoplatok činí 2.272,54 € (2.838,80 € - 566,26 €). Súd potom konštatuje, že pokiaľ žalobca v poslednom podaní vyčíslil celkový nedoplatok vo výške 2.330,36 € bez bližšej špecifikácie, v prevyšujúcej časti súd jeho nárok považoval za nedôvodný a nepreukázaný a v tejto časti ho zamietol. V ďalšom súd posudzoval nárok žalobcu na príslušný poplatok z omeškania. Súd konštatuje, že poplatok z omeškania je zákonný nárok pri omeškaní platieb s nájomným. Žalobca sa zmenou žaloby domáhal priznania zmluvnej pokuty, neskôr písomným podaním uviedol, že sa jednalo len o chybu v písaní a uplatňuje si príslušný poplatok z omeškania vo výške 0,5 promile denne do 31. 08. 2014 v celkovej výške 522,88 €, ktorá suma vyplýva z predloženej analýzy platieb. Súd preto v tejto časti priznal žalobcovi nárok na zákonné príslušenstvo k pohľadávke, t. j. poplatok z omeškania vo vyčíslenej sume 522,88 €. V časti, v ktorej vzal žalobca žalobu späť o 313,97 € ako poplatok z omeškania vyčíslený za obdobie od 01. 09. 2014 do 31. 03. 2015, (v rozšírení žaloby nesprávne označený ako zmluvná pokuta), v tejto časti na základe dispozitívneho úkonu súd konanie zastavil. Rozhodol tak podľa § 96 ods.1, ods.3 O. s. p. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, súd postoj žalovanej nezisťoval, nakoľko by nemal vplyv na rozhodnutie súdu.

V ďalšej časti súd posudzoval nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01. 09. 2014 do 31. 03. 2015. Je nepochybné, že žalobkyňa naďalej bývala v byte bez právneho titulu a preto patrí žalobcovi príslušný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca si za uvedené obdobie uplatnil čiastku zodpovedajúcu povinnosti žalovanej platiť úhrady podľa mesačného predpisu a to za obdobie 9 až 12/2014 po 226,98 €, čo činí 907,92 € (226,98 x 4), za obdobie roku 2015 2x po 224,65 €, čo spolu činí 449,30 €, t. j. celková povinnosť, ktorú mala žalovaná uhradiť bola 1.357,22 €

(907,92 € + 449,30 €). Za uvedené obdobie žalovaná zaplatila 7x po 170,66 €, čo spolu činí 1.194,62 €. Rozdiel potom činí 162,60 € (1.357,22 € - 1.194,62 €). Súd k uvedenému výpočtu pristúpil sám za účelom preskúmania nároku žalobcu, nakoľko žalobca nijako nevyčíslil, akým spôsobom sa dopracoval k žalovanej čiastke 106,73 €. Súd pri tom vychádzal z predloženej analýzy, kde boli uvedené jednak mesačný predpis, jednak platby uhrádzané žalovanou a preto vychádzal z takto určených súm. Súd potom konštatuje, že nárok žalobcu nepresahuje súdom vyčíslený nárok a preto zaviazal žalovanú, zaplatiť žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia uplatnenú čiastku 106,73 €. Nárok žalobcu titulom nedoplatkov a bezdôvodného obohatenia spolu činí 2.379,27 €. K uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia si ďalej žalobca uplatnil príslušenstvo a to úrok z omeškania, pričom sumu, z ktorej žiadal priznať úrok z omeškania bola vyčíslená ako rozdiel medzi mesačným predpisom a platbou uhradenou žalovanou, pričom splatnosť jednotlivých platieb podľa uplatneného nároku zrejme žalobca vyčíslil ku koncu kalendárneho mesiaca s tým, že do omeškania sa žalovaná mala dostať prvým dňom nasledujúceho mesiaca. Súd konštatuje, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v zákone ustanovená doba splatnosti a žalobca nijako nezdokladoval, že by medzi účastníkmi došlo k dohode o lehote splatnosti tak, ako si to uplatnil v zmenenej žalobe. Súd potom konštatuje, že v takom prípade sa uplatní ustanovenie § 563 Občianskeho zákonníka, kedy je dlžník povinný plniť prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Žalobca nedoložil žiadnu výzvu adresovanú žalovanej o úhradu bezdôvodného obohatenia. Súd preto konštatuje, že po prvý krát si žalobca uplatnil sumu zodpovedajúcu bezdôvodnému obohateniu písomným podaním, ktoré predniesol na pojednávaní dňa 08. 12. 2015. Rozšírenie žaloby bolo žalovanej doručené dňa 28. 01. 2016 náhradným spôsobom v súlade s ustanovením § 47 ods.2 O. s. p. (čl. 56). Žalovaná preto bola povinná zaplatiť žalobcovi rozsah bezdôvodného obohatenia nasledujúcim dňom, t. j. 29. 01. 2016. Keďže v uvedený deň čiastku nezaplatila, nasledujúcim dňom sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z uplatneného bezdôvodného obohatenia od 30. 01. 2016 do zaplatenia, kedy výška úroku z omeškania činila 5,05 % ročne v súlade s predpismi občianskeho práva. Súd preto v prevyšujúcej časti vyčísleného úroku z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú a nepreukázanú.

K uplatnenému nároku na poštovné - za zaslanie upomienok vo výške 0,45 € žalobca nedoložil žiadne doklady k vykonaniu takéhoto úkonu, ani k cene uplatnených nákladov, preto v tejto časti súd žalobu zamietol ako nepreukázanú.

Keďže v priebehu konania došlo k rozšíreniu žaloby a následne k čiastočnému späťvzatiu žaloby, súd konštatuje, že vznikla žalobcovi povinnosť doplatiť súdny poplatok v časti rozšírenia žaloby. Pôvodne žalobca žaloval celkovú sumu 1.635,87 € (istinu 1.465,49 € a poplatok z omeškania 170,38 €). Z takto uplatnenej čiastky žalobca zaplatil súdny poplatok 98,00 €. Neskôr písomným podaním rozšíril žalobu na istinu 2.437,09 € a zmluvnú pokutu vo výške 836,85 € (neskôr upresnené, že sa jedná o poplatok z omeškania), t. j. celkovo vo výške 3.274,39 €. Po čiastočnom späťvzati z dňa 17. 02. 2016 predmetom tohto konania zostala uplatnená istina 2.330,36 €, bezdôvodné obohatenie vo výške 106,73 €, čo spolu činí 2.437,09 €. Uvedenej sume zodpovedá súdny poplatok 146,00 €. Keďže žalobca doposiaľ zaplatil len súdny poplatok vo výške 98,00 €, súd ho zaviazal zaplatiť doplatok súdneho poplatku vo výške 48,00 €. Rozhodol tak v súlade s ustanovením § 1 ods.1, 2, § 2 ods.1 písm. a/, § 5 ods.1 písm. a/, § 7 ods.1, ods.7, ods.11 zákona č. 71/1992 Zb. a položky 1 písm. a/, časti prvej Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

O trovách zastavenej časti konania rozhodoval súd podľa § 146 ods.2 veta prvá O. s. p., podľa ktorej je povinný uhradiť trovy konania ten, kto zaviniel zastavenie konania. V tomto prípade čiastočné zastavenie konania v časti príslušenstva - poplatku z omeškania vo výške 313,97 € zaviniel žalobca svojím dispozitívnym úkonom, súd nezistil, že by na tom mala vinu žalovaná. Preto trovy konania v tejto časti je povinný uhradiť žalobca. Žalovanej však v súvislosti so zastavením časti konania trovy nevznikli, preto súd nerozhodoval o priznaní náhrady trov konania žalovanej v zastavenej časti konania. Pokiaľ ide o konanie v zostávajúcej časti, súd o trovách konania rozhodoval podľa § 142 ods.2 O. s. p., podľa ktorej patrí náhrada trov konania podľa pomeru úspechu. V tomto prípade bol úspešnejší žalobca v rozsahu 97,60 %. Preto mu patrí pomerná náhrada trov konania, kedy sa od jeho úspechu odratúva neúspech, takže mu patrí náhrada trov v rozsahu 95,2 % (97,6 % - 2,4 %). Žalobca si uplatnil náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 196,00 € a náhradu trov právneho zastúpenia a to naposledy v čase pred vynesením rozsudku písomným podaním zo dňa 17. 02. 2016. Na trovách právneho zastúpenia žalobca uplatnil sumu 190,03 € za 2 úkony právnej pomoci zo sumy 1.635,87 € (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby) po 71,37 €, 2x režijný paušál po 7,81 € a 20 %

DPH, ďalej trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 357,56 € za 3 úkony právnej pomoci zo sumy 3.274,39 € (návrh na pripustenie zmeny petitu, ďalšia porada s klientom v trvaní jednej skončenej hodiny zo dňa 03. 12. 2015, účasť na pojednávaní dňa 08. 12. 2015 odročené bez prejednávania veci), t. j. 2x po 121,17 €, 1x 30,29 € a 3x režijný paušál po 8,39 € + 20 % DPH. Celkovo teda trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené na sumu 547,59 €. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podľa § 1 ods.3, § 9 ods.1, § 10 ods.1, 2, § 13a ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods.4, § 16 ods.3, § 18 ods.3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Súd však v prejednávanej veci pristúpil k posúdeniu uplatnených trov podľa § 150 ods.1 O. s. p., kedy súd z dôvodov hodného osobitného zreteľa nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd konštatuje, že v tomto prípade sa jedná o bežný spor, predmetom ktorého je neuhrádzanie platieb nájomného a úhrad na služby spojené s užívaním bytu, v tomto konkrétnom prípade aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy žalovaná byt užívala bez právneho titulu po skončení nájmu. Z činnosti súdu je známe, že žaloby podávané žalobcom v týchto prípadoch sú tzv. formulárové žaloby, čo vyplýva aj z rozsahu podanej žaloby (rozsah jedného listu), ktoré sa líšia len v účastníkoch zmluvného vzťahu, obdobiach a výškach neuhradenej pohľadávky. Zo žaloby samotnej, ani z nasledujúcich úprav žaloby nevyplýva, že by v tomto konkrétnom prípade vec znamenala z dôkazného alebo argumentačného hľadiska zložitú kauzu. Súd týmto nespochybňuje právo každého účastníka dať sa zastúpiť v súdnom konaní advokátom v súlade s ústavným právom podľa čl. 47 ods.2 Ústavy SR, ako aj v súlade s ustanovením § 25 ods.1 O. s. p., avšak s prihliadnutím na charakter, obtiažnosť i časovú náročnosť úkonov právnej služby, ktoré v tomto konaní právny zástupca žalobcovi ako svojmu klientovi poskytol, súd vedie k záveru, že právne zastúpenie žalobcu v tomto konaní je zjavne neúčelné a neprimerane navyšuje žalovanú pohľadávku. Okrem toho, predmetom činnosti žalobcu je práve hospodárenie s bytmi a bežne sa zaoberá bytovou problematikou vrátane vymáhania nedoplatkov a preto v tomto konkrétnom prípade zastúpenie advokátskou kanceláriou v konaní pred súdom súd považoval za neúčelné. Pri posudzovaní náhrady trov konania totiž súd prihliada aj na tú skutočnosť, či uplatnené trovy konania boli potrebné na účelné uplatnenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, resp. mal menší úspech. Súd poukazuje, že niektoré úkony právneho zástupcu v tomto konaní možno považovať za neúčelné, kedy sa síce 2x dostavil na určené pojednávanie, avšak pred prvým pojednávaním rozšíril žalobu, kedy nebolo možné vec prejednať z dôvodu, že nie sú splnené v takomto prípade procesné podmienky pre prejednanie žaloby, pretože rozšírenie žaloby je potrebné doručiť druhej strane. Žalobcovi už pri kontakte so žalovanou muselo byť zrejmé, že žalovaná nepreberá žiadne zásielky, je osobou vysokého veku, zdravotne postihnutá, ktorá sa len s veľmi malou pravdepodobnosťou zúčastní pojednávania. Žalobca mal dostatočný časový priestor pred pojednávaním na zmenu žaloby tak, aby predmetnú zmenu bolo možné do konania prvého pojednávania doručiť žalovanej na vyjadrenie. Rovnako ďalšie podania boli skôr zmätočné, kedy žalobca dodatočne upresňoval, čo vlastne v konaní žiada, až po upozornení súdom, kedy súd vlastnou činnosťou (z pripojených súvisiacich spisov) zistil skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie právneho nároku žalobcu a to najmä okolnosti ukončenia nájomného vzťahu a okolnosti ukončenia vlastníckeho vzťahu žalobcu k predmetnému bytu. V ďalšom sa však právny zástupca už v konaní s poukazom na hospodárnosť konania nezúčastnil napriek tomu, že uplatnený nárok bližšie nešpecifikoval, neuviedol súdu ako sa dopracoval k vyčísleniu uplatneného nároku. Pritom povinnosť uviesť skutkové tvrdenia má ten z účastníkov konania, ktorý žiada, aby na ne súd prihliadol. Nemôže len poukázať na listinný dôkaz a žiadať, aby súd z tohto listinného dôkazu vyvodil skutkové tvrdenia tak, ako v tomto prípade postupoval žalobca (poukaz na priloženú analýzu). Rovnako netreba opomenúť skutočnosť, že žaloby o nedoplatok na nájomnom a úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu, sú podávané v situácii, kedy na strane žalovaných spravidla stoja osoby v nepriaznivej osobnej, sociálnej, finančnej situácii tak, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade. Je nepochybné, že žalovaná je osobou vysokého veku (ročník nar. 1928), s čím súvisí aj problematiku finančnú situáciu a zdravotný stav žalovanej. Všetky tieto okolnosti súd potom posúdil ako dôvody hodného osobitného zreteľa a priznal žalobcovi príslušnú náhradu súdneho poplatku vo výške 138,99 € (95,2 % zo sumy určeného súdneho poplatku 146,00 €). Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, tieto bude musieť znášať žalobca sám a súd na jej náhradu žalovanú z uvedených dôvodov nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).